

Aars Kursus i Sprog, det maa altsaa en Mand, der før har været paa Statens Lærerhøjskole, saa har han altsaa i dette 2 Aars Kursus i dette ene Sprog ikke Brug for de Fag, han før har haft ved Siden af. Men dernæst er det højest sandsynligt, at han heller ikke vil have Brug for de andre Fag paa et almindeligt Aarskursus. Er det en Mand, der har haft Engelsk, er det sandsynligt, at han ogsaa har haft saadanne Fag som Dansk og Historie, og saadan en Lærer har ikke noget direkte Udbytte af at faa Kursus i Matematik, Fysik og Kemi; men den højtærede Minister tvinger ham, fordi det fremmede Sprog, han har paa det andet Kursus, kun har 6 Timer, til at søge nogle andre Fag ved Siden af det ene Sprog, som der er 2det Aars Kursus i. Forklar det, hvem der kan! Jeg forstaar det ikke. Hvorfor i al Verden vil den højtærede Minister, naar han i det hele frafalder sin Uvillie overfor det fortsatte Aarskursus, ikke gøre det fuldt ud og gøre det muligt for Lærerne at søge de tre fremmede Sprog paa de Vilkaar, jeg i Fjor foreslog, saaledes at der kan fortsættes med de to og det tredie læres fra nyt af? Det vilde Realskolelærerne være veltjente med, og det er den Plan, som er godkendt af de danske Realskolelærere. Den højtærede Minister forkaster denne vel gennemtænkte og anerkendte Plan uden at forklare Rigsdagen den mindste Smule om, hvorledes Ministerens Plan skal kunne gennemføres. Jeg kan ikke se rettere end, at dette er et Udslag af en beklagelig Mangel hos den højtærede Minister paa Interesse for Folkeskolens, Mellem skolens og Realskolens Vel; men det stemmer jo i det hele taget med de Virkninger, den højtærede Ministers Nedskæring har øvet paa den danske Lærerstads Fortsættelsesinstitution.

Det er ikke Smaating, den højtærede Minister her har opnaaet paa et eneste Aar. Lærerhøjskolen var i 1926—27 naaet op paa i alt 523 Elever. Ved den Nedskæring, der blev gennemført i Fjor, er der paa et eneste Aar opnaaet det Resultat, at Lærerhøjskolen har 176 Elever færre. Det er en Tilbagegang paa et eneste Aar paa 33,7 pCt. Jeg tænker mig, at Lærerstand vil takke den Minister, der har vist sin Interesse for Folkeskolen paa en saa virkningsfuld Maade. Men jeg forstaar det jo, for naar man læser de Taler, den højtærede Minister holder til Folket, er disse Taler jo et Vidnesbyrd om den sorteste Reaktion hos den Mand, der i Øjeblikket er Leder af det danske Folks Kulturinstitution, Opdragelsesinstitutionerne. Ja, det er min Opfattelse. Naar man læser de Taler,

den højtærede Minister holder, saa kan man jo se, at Ministeren ikke viger tilbage for indirekte at anbefale Ungdommen ikke at søge videre Uddannelse. Det er let at dokumentere. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Linier af et Foredrag, der hedder: „Tidens Krav til Ungdommen“. Det findes i „Vestkysten“ — det er vist et i de fleste Henseender meget paalideligt Blad — for Tirsdagen den 7. Juni 1927. Dèr sammenfatter den højtærede Minister sine Betragtninger angaaende Ungdommen i følgende Ord: „Jeg tror heller ikke ret paa, at Konkurrencedygtigheden vil kræve saadan en yderligere Kundskabserhvervelse. Ja, man kunde maaske snarere sige tværtimod“. Saa anfører Ministeren senere i sin Tale til Illustration af hele sit Syn paa Opdragelsen, hvorledes det er gaaet tre unge Mænd, der er draget udovre fra Jyllands Vestkyst. Nu vil jeg gerne her sige, at jeg har den største Respekt for den Dygtighed, der kommer ude fra Jyllands Vestkyst. (*Bror-sen: Mon?*) Jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem betvivler det. Har jeg nogen Sinde tilladt mig at betvivle den ærede Afbryders Ord? Jeg gentager det, jeg har den største Respekt for den Dygtighed, der kommer ovre fra Jyllands Vestkyst. Jeg ved meget godt, at den Befolkning, der har hjemme dèr, lever under særdeles vanskelige Kaar i Forhold til, hvad der er almindeligt gældende for Danmarks Befolkning. Den har min fulde Respekt og ogsaa Afbryderen, hvis Afbryderen interesserer sig for dette Spørgsmaal. Men den højtærede Minister fortæller dèr, at der tog 3 unge Mænd ud, og skildrer saa til Belysning af Opdragelsesproblemet, hvordan det gik disse tre unge Mænd, og det gik dem rigtig godt. Ministeren siger: „Jeg kom til at foretage en Sammenligning for nogle faa Aar siden; da sad den ene som Værkfører paa et større Værksted her i Byen og havde 15 000 Kr. om Aaret, en Løn, jeg slet ikke havde kunnet komme op til“ — en af dem er nemlig den højtærede Minister selv, hvad han ikke lægger Skjul paa — „den anden var i Amerika og var, efter hvad en af hans Naboer fortalte mig, en Mand paa 200 000 — Dollars altsaa —, saa ogsaa dèr var jeg kommet meget langt bagefter“. Den højtærede Minister takserer Menneskene efter Antallet af Dollars og efter Antallet af Kroner. Ja, det er jo det, der staar i Talen, og det kunde da aldrig falde mig ind ikke at holde mig til den Tale, en saa højtstaende Personlighed selv holder, naar han henvender sig til Offent-